

Warszawa, 7 stycznia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

A41 W 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27532.

Kl. ~~3 d, 202.~~

3 d, 3/00

Wacław Głuchowski
(Łódź, Polska).

**Sposób kroju tkanin na ubrania damskie i dziecięce
oraz szablon do wykonywania tego sposobu.**

Zgłoszono 13 sierpnia 1936 r.

Udzielono 12 listopada 1938 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu kroju tkanin na ubrania damskie i dziecięce oraz szablonu do wykonywania tego sposobu. Wprawdzie znanych jest kilka rodzajów sposobów oraz szablonów do kroju wzmiankowanego, przy pomocy których wykonywanie kroju kalkuluje się taniej, ale wykroje, otrzymane tymi sposobami, okazują się tak niedokładne w wymiarach i o takim mnóstwie linii, kresek, dziurek, iż znane te sposoby oraz szablony nie znalazły powszechnego zastosowania. Szablon według wynalazku posiada postać prostokąta o długości 70 cm i szerokości 30 cm, wyciętego, np. z preszpanu, odpowiednio poliniowanego i dziurkowanego po oby-

dwóch stronach oraz zaopatrzonego w podziałkę centymetrową od 24 cm do 62 cm. Po obydwóch stronach szablon posiada narysowane czarne linie i wycięte na wylot otworki, oznaczone liczbami od 24 do 62; otworki te służą do wykreślania podstawy oraz rękawów. Cyfry są umieszczone w kolejności parzystej, np. 24, 26, 28 itd. U góry szablonu dla łatwiejszej orientacji umieszczony jest napis: „Przody” po jednej stronie i „Plecy” po drugiej stronie szablonu.

Sposób stosowania szablonu według wynalazku polega na tym, że po wzięciu z danej osoby tylko jednej miary, np. obwodu w piersiach można wykreślić podstawę

(przód, plecy), oraz wierzch i spód rękawa, bez żadnych przy tym obliczeń i miereń.

W przypadku gdy podstawa nie odpowiada osobom o budowie wadliwej, np. z silnie rozwiniętymi biodrami, należy uwzględnić poprawkę przy wykreślaniu podstawy przez dodanie do linii boku na wysokości bioder pewnej liczby centymetrów, odpowiadającej brakującej tkaninie długości tego boku na wysokości bioder.

Odnosnie rysunku marynarki męskiej można zaznaczyć, że do wykreślenia jej przodu (fig. 1 i 3) postępuje się w ten sposób, że po zdjęciu z danej osoby miary obwodu w piersiach, który wynosi np. 50 cm, przykładą się szablon stroną z napisem „Przody” na zewnątrz prawym brzegiem do brzegu tkaniny złożonej podwójnie i przystępuje się do oznaczenia pięciu punktów.

Punkt *A* określa krótka kreska poprzeczna, znajdująca się między innymi na brzegu prawym szablonu, w górnej jego połowie, oznaczona liczbą 50. Punkt *B* określa przecięcie linii poprzecznej z prawym brzegiem szablonu. Linia ta jest umieszczona mniej więcej w połowie szablonu i biegnie przez całą jego szerokość; od brzegu lewego do środka wyciętych jest na niej kilkanaście otworków, oznaczonych liczbami, natomiast jej koniec od brzegu prawego nie jest oznaczony żadną liczbą, gdyż służy do wykreślenia wszystkich rozmiarów przodu. Punkt *C* oznacza się przez otworek oznaczony liczbą 50, znajdujący się między innymi na powyższej linii. Punkt *D* oznacza się przez otworek, zaopatrzony w liczbę 50, znajdujący się na końcu linii, wychodzącej z punktu *C* w górę. Z punktu *D* wychodzi linia ukośna w górę w kierunku prawego brzegu szablonu, na końcu której znajduje się otworek, określający punkt *E*.

Po oznaczeniu wszystkich tych punktów odejmuje się szablon i łączy punkt *A*

z punktem *B* przedłużając linię na długość według zdjętej miary długości, np. 62 cm; — punkt *D* z punktem *C* przedłużając linię w dół stosownie do długości linii *AB*; — punkt *C* z punktem *B* oznaczając linię piersiową; — punkt *D* z punktem *E* oznaczając ramię. Przez połączenie łukiem punktu *E* z punktem *A* otrzymuje się wycięcie szyi. Linię pachy otrzyma się przez połączenie linią krzywą punktu *D* z punktem *C*.

W celu wykreślenia pleców (fig. 2 i 4) układa się szablon napisem „Plecy” na zewnątrz, lewym brzegiem na brzegu tkaniny złożonej podwójnie i przystępuje się do oznaczenia 6 punktów.

Punkt *F* określa krótka kreska poprzeczna, znajdująca się między innymi w samym brzegu lewym, w górnej jego połowie, oznaczona liczbą 50. Punkt *G* określa przecięcie linii poprzecznej z lewym brzegiem szablonu. Linia ta jest umieszczona powyżej połowy szablonu; od brzegu prawego do środka jest na niej wyciętych kilkanaście otworków oznaczonych liczbami, natomiast jej koniec od brzegu lewego nie jest oznaczony żadną liczbą, gdyż służy do wykresu wszystkich rozmiarów pleców. Punkt *H* oznacza się przez otworek, zaopatrzony w liczbę 50 i znajdujący się na powyższej linii. Punkt *I* oznacza się przez otworek, znajdujący się na linii, wychodzącej z punktu *H* w dół. Punkt *J* oznacza się przez otworek oznaczony liczbą 50, znajdujący się bliżej środka i cokolwiek wyżej punktu *F*. Z punktu *J* wychodzi linia ukośna w dół w kierunku prawego brzegu szablonu, na końcu której znajduje się otworek, dający punkt *K*.

Oznaczywszy te punkty odejmuje się szablon i łączy punkt *F* z punktem *G* przedłużając linię na długość zdjętej miary, po czym łączy się punkt *H* z *J* przedłużając linię stosownie do długości linii *FG*, a następnie punkt *G* — z punktem *H* oznaczając linię piersiową; punkt *J*, połączony z

punktem *K*, określa linię ramienia. Przez połączenie łukiem punktu *J* z punktem *F* otrzymuje się linię szyi. Linię pachy otrzymuje się przez połączenie krzywą punktu *K* z punktem *H*.

Wierzch rękawa (fig. 5) wykreśla się przez przyłożenie szablonu do tkaniny tak, aby napis „Przody” był na zewnątrz i nie był skierowany w górę, jak do wykreślenia przodu, ale na dół, przy czym oznacza się 7 punktów *N, M, S, T, P, O, L*.

Punkt *N* oznacza się przez otworek, umieszczony w połowie szablonu w załamaniu linii i nie oznaczony żadną liczbą, gdyż służy do wykreślenia wszystkich rozmiarów wierzchu rękawa. Na linii, wychodzącej z punktu *N* w górę, znajduje się kilkanaście otworków, oznaczonych liczbami; przez oznaczenie jednego z nich liczbą 50, otrzymuje się punkt *M*. Punkt *S* oznacza się przez otworek, wycięty między innymi na linii, wychodzącej z punktu *N* w dół. Punkt *T* oznacza się przez otworek, wycięty na końcu linii *ST* prostopadłej do linii *NS*, przy czym linia *ST* wychodzi z punktu *S*. Punkty *S* i *T* w wykresie przodu określają ramię przodu. Pośrodku szablonu, powyżej linii piersiowej, znajduje się szereg otworków oznaczonych liczbami w ten sposób, iż np. liczba 50 odpowiada punktowi *P*. Punkt *O* oznacza się przez otworek oznaczony liczbą 50, znajdujący się w drugim rzędzie otworków wykonanych skośnie w górę w kierunku prawego brzegu (fig. 1). Punkt *L* oznacza się przez otworek oznaczony liczbą 50, znajdujący się w rzędzie otworków dochodzących ukośnie do górnego brzegu szablonu (fig. 1).

Oznaczywszy te punkty odejmuje się szablon i łączy się punkt *N* z punktami *M* i *S*, wykreślając górną linię wierzchu rękawa, po czym łączy się punkt *S* z *T*, co stanowi dolną jego szerokość przy dłoni; łącząc punkt *O* z *T* przez punkt *P*, otrzymuje się dolną linię wierzchu rękawa. Przez połączenie punktu *L* odpowiednim

łukiem z punktami *M* i *O* otrzymuje się bęf wierzchu rękawa.

Spód rękawa (fig. 5) wykreśla się w ten sposób, że odwraca się tkaninę lewą stroną na zewnątrz i przykłada się szablon w ten sam sposób, co w wykresie wierzchu rękawa, po czym oznacza się sześć punktów; pięć tych samych, które służyły do wykresu wierzchu, i jeden punkt nowy *R*, który się oznacza przez otworek oznaczony liczbą 50, znajdujący się w rzędzie otworków, wykonanych przy linii *NM* równoległe do niej.

Punkt *R* łączy się linią krzywą z punktem *O*, a prostą — z punktem *N*. Pozostałe punkty łączy się podobnie jak w wykresie wierzchu rękawa.

Z powyższego wynika, że podstawę i rękaw kreśli się nadzwyczaj łatwo i bez brania dodatkowych miar. Dopiero chcąc z podstawy skroić jakąś część ubrania wciętą, np. suknię, płaszcz itd., trzeba zdjąć niektóre miary dodatkowe, przy czym:

wymiar pierwszy odpowiada obwodowi w piersiach;

wymiar drugi — obwodowi w pasie;

wymiar trzeci — obwodowi w biodrach;

wymiar czwarty — długości boczku od pachy do talii;

wymiar piąty — szerokości pleców;

wymiar szósty — długości pleców od karkowej kostki szyi do talii;

wymiar siódmy — długości przodu od karkowej kostki szyi do talii na przodzie;

wymiar ósmy — długości danej części ubrania (np. sukni, płaszcza itd.);

wymiar dziewiąty — długości rękawa.

W celu wykonania rysunku bluzki damskiej (fig. 6) dla osoby, której obwód w piersiach wynosi np. 50 cm, długość bluzki — 55 cm, a długość rękawa — 28 cm, kreśli się przód i plecy według fig. 3 i 4. Linie *AB* i *FG* przedłuża się na długość bluzki (55 cm), a stosownie do ich długości podłuża się linie *DC* i *HI*. W połowie linii *BC* oznacza się punkt 1; w po-

łowie ramienia *DE* — punkt 2; od niego odmierza się odcinek 3 cm w kierunku *D*, lecz nie na linii, ale w odstępnie 1 cm powyżej, i oznacza się punkt 3. Tak samo oznacza się punkt 4 w kierunku *E*. Do linii *DE* od strony pachy dodaje się 6 cm na zaszwękę określając punkt 5, który się łączy linią z punktem 3, a łukiem — z punktem *C*, tworząc zacięcie pachy. Punkt 4 łączy się linią z punktem *E* wykreślając zaszwękę.

Wierzch i spód rękawa (fig. 8) kreśli się najpierw jak według fig. 5, a następnie odpowiednią długość rękawa, wynoszącą np. 28 cm, odmierza się na linii *MN* (fig. 8) od punktu *M* do punktu *a*, z którego następnie wykreśla się linię prostą do linii *MN* przez całą szerokość wierzchu i spodu rękawa.

W celu wykonania rysunku sukni (fig. 7), której obwód w piersiach wynosi np. 50 cm, obwód w pasie — 40 cm, długość boczku od pachy do talii — 20 cm, długość sukni — 110 cm, a długość boczku przodu i pleców od pachy do biodra — 38 cm, kreśli się przód i plecy jak według fig. 3 i 4 oraz zaszwękę jak w bluzce damskiej. Linie *AB* i *FG* przedłuża się na długość sukni (110 cm), a stosownie do ich długości podłuża się linie *DC* i *HI*. Od punktu *C* do punktu 6 i od punktu *H* do punktu 7 wymierza się długość boczku do talii (20 cm). Od punktu *C* do punktu 8 i od punktu *H* do punktu 9 odmierza się długość do biodra (38 cm). Z punktów 6, 8, 7, 9 wykreśla się linie prostopadłe do przedłużonych linii *DC* i *HI*. Na prostopadłej w punkcie 6 odmierza się od tego punktu do punktu 10 wcięcie 5 cm. Taką długość odmierza się od punktu 7 do punktu 11, po czym łączy się liniami punkty *C* z 10, 10 z 8, *H* z 11, 11 z 9.

Szlafrok kreśli się tak samo jak suknię, tylko trzeba uwzględnić poszerzenie przodu na zakładkę przez dodanie od linii przodu *AB* w prawo 8 cm odstepu.

Bluzeczki fantazyjne wykreśla się na długość do talii, np. 40 cm. Jeżeli mają być dopasowane, to robi się wcięcie tak samo jak w sukni.

Powyższy sposób nadaje się do kroju wszelkich ubrań męskich, damskich i dziecięcych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób kroju tkanin na ubrania damskie i dziecięce, znamieny tym, że przez otworki prostokątnego szablonu, oznaczające ramię, oznacza się na tkaninie także mankiet wierzchu oraz spodu rękawa, a przez otworki, oznaczające łokieć wierzchu, oznacza się także łokieć spodu rękawa, przez otworki, oznaczające zagięcie dolnej linii wierzchu, oznacza się zagięcie dolnej linii spodu rękawa, a przez otworki, oznaczające koniec dolnej linii wierzchu przy bufie, oznacza się koniec dolnej linii przy podcięciu spodu rękawa, a także przez brzegi szablonu, przez które przy wykresie przodu względnie pleców wykreśla się linię środka przodu względnie pleców, wykreśla się wszystkie rozmiary przodu względnie pleców.

2. Szablon do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamieny tym, że posiada postać płytki prostokątnej, zaopatrzonej w otworki na wylot, oznaczone cyframi względnie liczbami, oraz w czarne linie, łączące odpowiednie otworki ze sobą tak, iż uwidoczniają one w zarysie bądź kształt rękawa, bądź podstawy (przód, plecy).

Wacław Głuchowski.

Fig. 1.

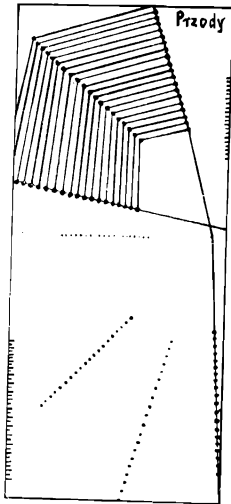

Fig. 2.

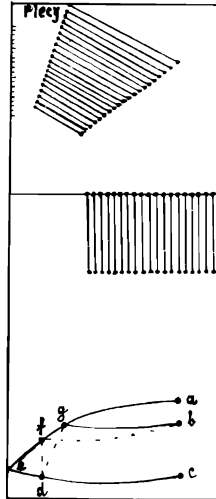

Fig. 3.

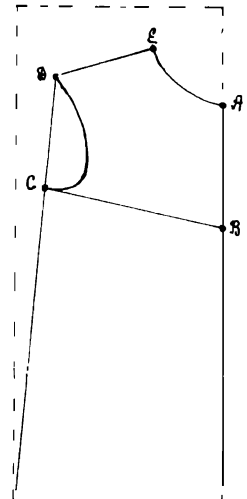

Fig. 4.

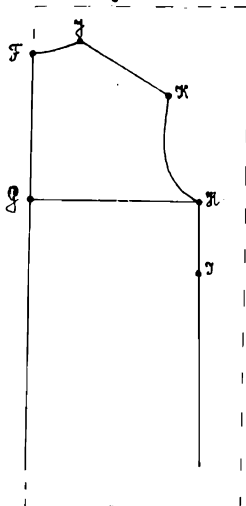

Fig. 5.

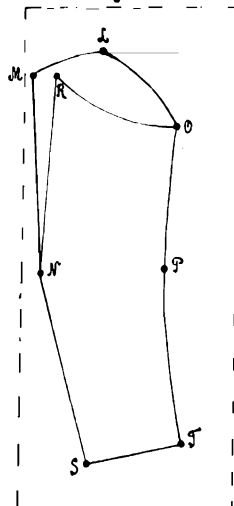

Fig. 6.

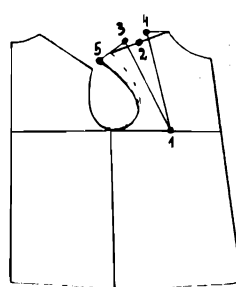

Fig. 7.

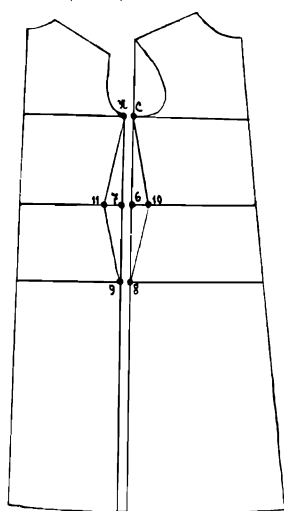

Fig. 8.

